Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26504
Copyright: Admont, Benediktinerstift

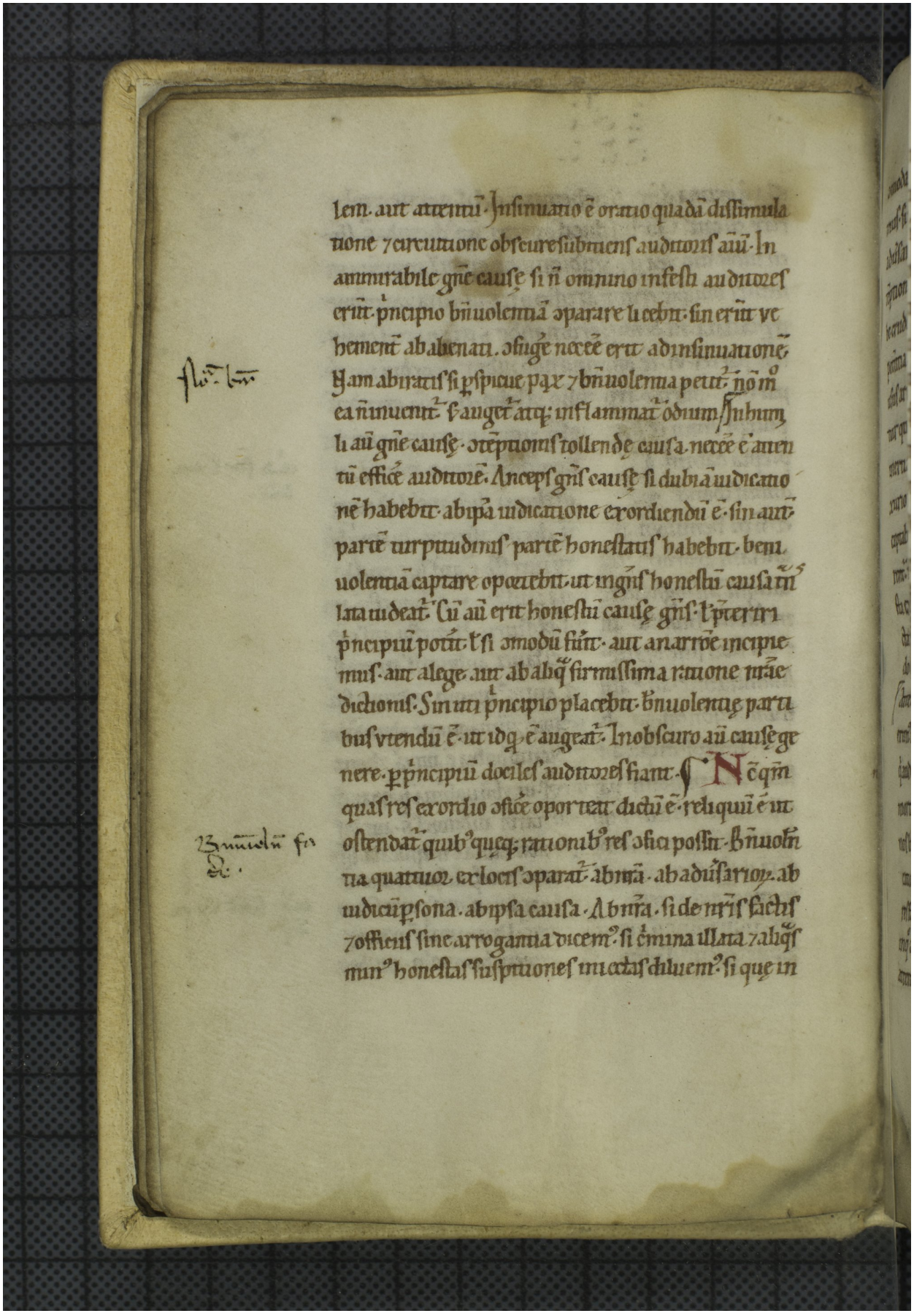

lem. aut atrem. Insinuatio ē oratio qua dā dissimulatione ⁊ circuitione obscure submens audtoris āiū. In
immutabile gñe cause si nō omnino infesti audtores
erūt. principio bñuolentiā parare debem. sin erūt ve
hemēt ab alienati. fugē necē erit a insinuatione.
Iam abiratis si pspicue pax ⁊ bñuolentia petit. nō m
ea nūcient. ⁊ augeāt atq; inflammāt odium. Subitum
li aū gñe cause. ↄcepuonis tollende causa necē ē aten
tū efficē audtore. Anceps gñis cause si dubiā iudicatio
nē habebit. ab ipā iudicatione exordiendū ē. sin aut
parte utr pruidimus parte honestatis habebit. bene
uolentiā captare operebit. ut ingñis honestū causa ut
lata uideat. Cui aū erit honestū cause gñis. t pcertri
pncipiū potiū. t si omodū fiāt. aut ante narrōe incipie
mus. aut alege aut ab alīq firmissima ratione mōe
dicemus. Sin aut principio placebit. bñuolentie par
tibus vtendū ē. ut utq; ē augeat. Inobscuro aū cause ge
nere. pprincipiū docile audtores fiant. ¶ Nē qm
qua res exordio ofice oportet dictū ē. reliquū ē ut
ostendat quib⁹ quiq; rationib⁹ res ofica possit. bñuolē
tia quattuor ex locis parat. ab ipā. ab aduſ aiōz. ab
iudicū psona. ab ipsa causa. Ab ipa. si de mōib⁹ sacris
⁊ officiis sine arrogantia dicem⁹. si ēmina illata ⁊ alīq
mun⁹ honestas suspitiones iniectas diluem⁹. si que in